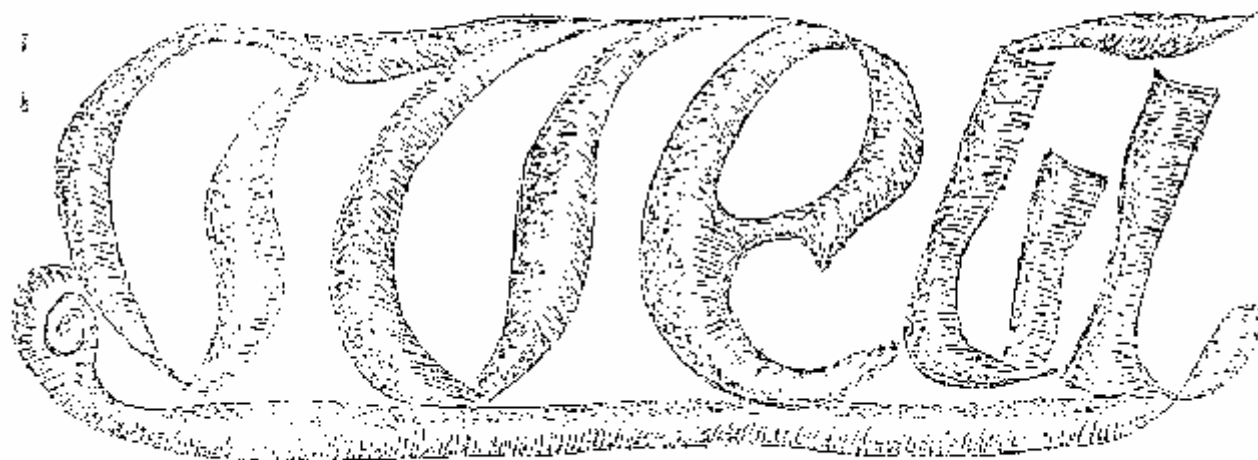
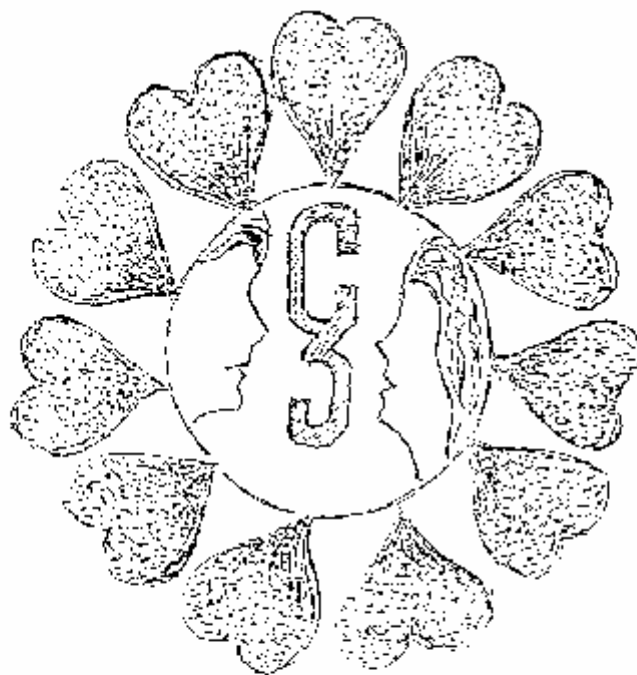

LISTA ODRŽBA DČOJEG SAVEZA "BOVA 3" AKROTIĆ - ČULAVKA"

GOBINA XIV

Br.1

APRILA 1996. GODINE
MIROŠEVCE

REDAKCIJA LISTA SVIM UČENICIMA I RAJTOČKA ŠKOLE
ŽELI SREĆAN DAN ŠKOLE I NASTUPAJUĆE PRAZNIKE

- ŠKOLA, MOJA I VOLIM TE -

Školo, školo moja,
ti si moja ljubav,
te ljubav nije mala,
školo, vala ti, kralju.

Školo si u srce vane,
škola je stvorena za mene.
Škola je uvek s nama,
da nikad nisam sam.

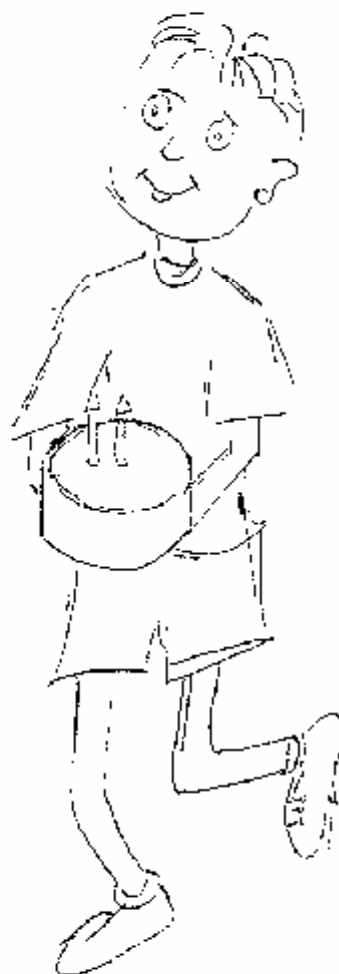
Moja škola je mala,
ali velika za mene,
kako ti da pesme,
rešim načno ili ne
i opet volim te.

Volim te, školo moja,
ti si najljubši bol,
ti si moja radost i bol.

Škola mora da raste,
da raste,
tako na kraju sveta,
kako zbog deteta.

Školo, vala ti, kralju,
na svo znanje i moć,
i kada ću učiti kao i ti.

Školo, samo ja kačom za kralj,
znanje ti poslušam,
svo je svoje pravilo,
sve je svoj svet!

ČVETKOVIĆ MARIJA, uš.1V raz.
O Š "SLAVKO ZLATKOVIĆ"
POBUĐAO ČIŠĆENJA U ČIKAVCI-

Š K O L A

U školi, kao u kući,
 deca se igraju,
 pišu i čitaju,
 deca se uvek redaju
 svome učitelju.

Kad zazvoni zvona,
 dečica se skupe
 u male klupe,
 kao mišići
 u svoje ruce.

Učitelji tako se čine,
 a deca radosti
 snežu se i lepršaju,
 kao ptice.

P R O L E Ć E

Proleće je vreme
 kad su sve šareni,
 kada trave rasu
 i kada poleri.

Drveće puca i stupa,
 a naš voćnjak
 izgleda kao neka
 svetla planeta.

Deca se raduju
 novom proleću,
 šarenom sveću
 i procvetalom sveću.

DORINKA JELANI, uč. III raz.
 ŠKOLA NA O. "SLAVKO ZHIGONČIĆ"

P R O L E Ć E

Na prolećnu deca jure
 ubrzano nekud žure,
 da uopru buket sveće
 prvog dana proleća.

Radosne su čula, vidre,
 i stavljaju svet u red,
 pa veselo počekaju
 i proleću se raduju.

Mirislijava rečno sveće
 u plavim srećne deca,
 mirisom ih obilujuje,
 a lepotom zadivljuje.

SPOLJAŠNJA ŠKOLA, št. 7/1
 OŠ "SLAVKO ZHIGONČIĆ"

REPORTAŽA

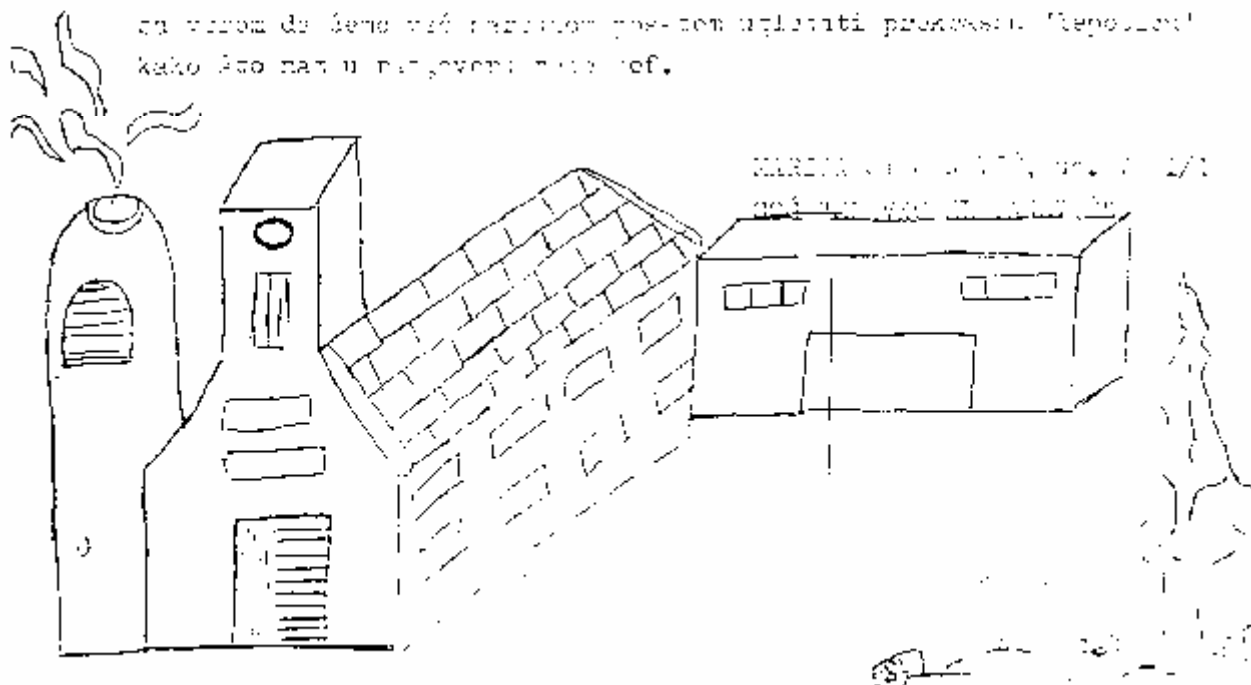
FABRIKA ZA PRERADU VOĐE

U samom podnožju planine Kukavice, jugozapadno od Leskovca, na prekrasnim brežuljcima sela Gorine, nalazi se objekat buduće fabrike za preradu vođe u Vodostremlu "Barje".

Nalazimo se na licu mesta, posmatrajući tok radnog dana vrednih radnika, i razgovarajući uz buku teških mašina, sa šefom gradilišta: "Radovi onišu zaista sporo - kaže on - ali se već nazire naša lepota. Bilo je u početku finansijskih poteškoća, neuljudskih i vremenskih neprilika, što je karakteristično za trenutno teško vreme i društveno stanje. Našutim, zahvaljujući izuzetnim naporima vlade, opštine, rukovodilaca našeg preduzeća i samim izvođačima radova, sve je prevaziđeno i tek sada sa sigurnošću očekujemo da ćemo do kraja godine proslaviti svečano otkrivanje fabrike.

Na visokom objektu radnici armirači nile ko mreži. Pršci betona i čuje se škripa masivnog čelika. Poneku šalu i povik nosi zabati noventarski vetar niz prostranu leskovačku kotlinu. Stari bagerista Jovan iz Vučja za trenutak zaustavlja div - mašinu i glasno viče: "Bač je gotovo, trebalo je da vidita sam početak, one teške zemljane radove. Danima radiš, a očekat se te vidi. Hvala bogu, najteže je prošlo. Ne žalim što za male pare sam kad pomislim da ću ja i moji Vučjanci dobiti napokon čistu vođu."

Derzilo nerazumljivo razlikuje, živno pojačao i dobronamerno viče da vidim da ćemo viđ razgovor pos-ten uglediti procesom. "Nepolice" kako što nat u razgovor nile ref.

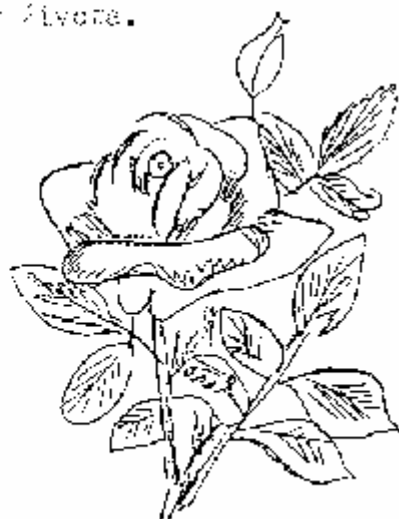
M A J K A

Kofa majka je
pupoljčak naš,
lepa i nežna
ko' ruža u maju.

Vijuna je kosa bujna
i sjajna ko najljepša svila,
koja je majka najplešića žena
i ona se voli celog života.

Njene su ruke
režne ko u dotre vile, njena dobrotu,
njene su oči
tople i mile. i moja je ljubav
celog života.

PERIĆ MELIJA, ul. III r.
CCB "SLAVKO ZLATARČIĆ"

M A M A

Zar ima i jedne reči,
lepše od reči Mama?
Dal' može nešto
toplije da greje, od
najlepše reči Mama.

Kad bi se Mama
uvek nosila u srcu,
nikađa rata ne bi bilo.
Zar Mama ne bi spasila
sva novina stradanja.

Zato mi recite samo
malo vremena da kažem
dve najlepše reči:
volim te, Mama!

BOVIĆ JELENA,
CCB "SLAVKO ZLATARČIĆ"

M A J K A

Majka je Sunce na noću,
cvet u bašti,
najlepše... i u mojoj mašti.

Majka me čuva, grada
i kada sneg veje
i topim se licem smeja.

PERKOVIĆ MELARA, ul. V r.
CCB "SLAVKO ZLATARČIĆ"

MOJA DRAGA LIČNOST

Moja najdraža osoba je moj tata, Lovica Stojanović. On je za mene najblijži i najbolji otac na svetu. Ima crna, gustu, kratku kosu, brkove i bradu. Zbog slabijeg vida nosi naočare iza kojih se kriju dva šarena, topla oka koja me stalno prote i u dobro i u zlo. Ta njih znači neke duša, meni prijavta toplina. Moj tata ima 37 godina. Po zanimanju je profesor književnosti i zaposlen je u Hemijskoj školi u Leskovcu. On je mnogo dobar i pametan otac. Njegov mi je savet uvek šoprododao. On me ne grdi, niti tuče kao nešto pogrešno već me kaže kako da se to više ne desi. Moj tata je vrlo strog, iako me nikad nije istukao. Ume jako prijateljski govoriti i voliti, a naravno i onaj njega. Jednostavno on ume a ljudima svih uzrasta. S tatom mogu o svemu da razgovaram: o školi, igri, ljubavi, nestašlucima, ozbiljnim i neodoljivim temama. On jednostavno sve voli i razume. S njim je divota družiti se. Ume da pouči, pomogne i nasreje, razume. Svaka njegove reč je nolan za dušu. On se trudi da mi omogući da bolje razumem ovaj svet i život u njemu, da budem vredna, dobra i razumna. Često me iznenadi po nekakvom poklonom iako znam da sam uvek nedostajaju pare. Ja mu ne tražim ali on sam hoću da me iznenadi.

Moj tata je najbolji lekar za sve moje bolesti. Kad sam tužna on me uvek razveseli, pružajući mi komične scene. Često me masira, miluje i mazgi, golica i valja po podu zajedno sa mnom. S njim se ocedam kao sa drugaricom. Kada se u snu uplašim on jedino ume da me prigruje u toplom krilu i kao nadioničar otvara ružne snove. On jedini ima strpljenja da mi pomogne pri izradi domaćih zadataku. Sve njegove tople reči pamtia, upišam i nastojim da ih koristim, jer znam da su one zlatne vredne.

Ima još mnogo razlogazbog kojih volim svog tatu ali bi nadbraganje trajalo dugo.

Volim sve dobre ljude, familiju i porodicu ali ipak, najdraža ličnost je moj TATA.

GORDANA STOJANOVIĆ, uč. IV r.

PO GORTINA

Š K O L A

U školi je sve kao u bajci,
svi hrle njoj kao majci,
Vole je i čuvaju kao sestru svi,
a ona njima ljubev uzvraća.

Kad zazvone njena zvona
zajedno nas skupi ona,
kao otica ptice u gnezdu,
i peticu daje ko zvezdu.

Najlepši su školski dani,
ko proleće rasvetlani,
škola nam je drugi dom
i sve nas nosi u srcu svom.

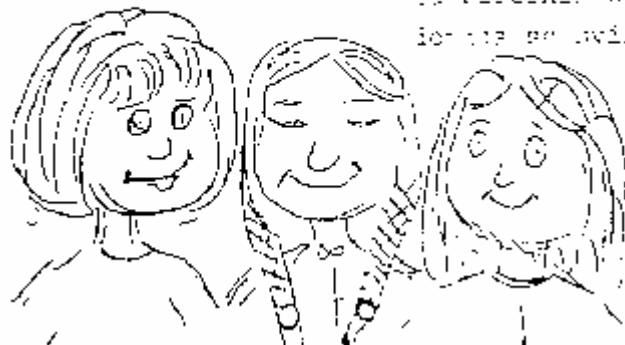
DORĐEVIĆ MILENA, uč. V₂ raz.
COŠ "SLAVKO ZLATANOVIĆ"

D E V O J Č I C A I Z P O J E U L I C E

Ima jedna devojčica
ime joj je Mifara,
ona je višan svakej dnu,
uvek mi je nastojana.

Ima jedna devojčica
ime joj je Maja,
najlepša je curica
noze kraja.

Ima jedna devojčica
ime joj je Milena,
sviđa joj svilena
ko bilernar odina
is-ta se svilna.

GOVIĆ ANKICA, uč. V. raz.
COŠ "SLAVKO ZLATANOVIĆ"

DECA NA KRILIMA MAŠTE

Šelja svakog deteta je de postane slavna i odvažna ličnost. U službu ne je to razlog, deca to najbolje umišljavaju svojom tajnom i prekrasnom maštom. Neke deca hoće da postane doktor, učitelj, profesor, direktor, agronom, naučnik... Koje šelja, koje ti trebalo u buduće da se osveti, je da postane kosmonaut. To je čovek koji ispituje i proučava planete i njene prirodne pratilce koji ih prate satelite.

Koje prvo putovanje bi bilo do planete Venere, na kojoj se predpostavlja da ima života, baš kao što ima na zemlji.

Koje posada i je smo dobili zadatak da ispitate planetu Veneru. Iz naše posade sam ja bio odabran da stupim na njeno tlo. Trebalo sam da koračam, ali nisam lebdelo kao Nil Armstrong na mesecu. Skinuo sam krošnju i počeo da dišem kao na zemlji. Skinuo sam odelo i počeo sam da koračam kao da sam na zemlji. Silo je puno visokih zgrada. Na jednoj sam izbrojao pedesetpet spratova. Do mene je dotrčao jedan dečak, za mene pomislio čuđan i nepšte nije ličio na zemaljsko biće. Pogledao me je i rekao: "Judeći po izgledu, ti si biće sa planete zemlje". "Da, ja sam sa planete Zemlje- odgovorih. Dok je naše upoznavanje teklo, naišlo je jedna devojčica, sestra ovog dečaka po imenu Djordžija. Oni su bili tako ljubazni i goveli su me da šire upoznać i istitan planetu Veneru. Ispitao sam naučno-istraživačke centre. Kasnije smo otišli kod Djordžija, kome je stan bio na pedesetpetom spratu. Stigevši do prvog sprata, uleđeli smo platforma na kojoj smo stigli i Djordžija pritisnu dugme na kome je bio broj 55. Odmah smo se prebacili do pedesetpetog sprata, gde nas je očekivala Djordžijeva majka. Ušli smo u kuću i seli za sto. Djordžijeva majka nas je poslužila predivnim kolačićima i čajem. On sam rekao da se vratio na brod. Djordžijeva majka je zapakovala kolače i rekla da njima počastim celu posadu našeg svemirskog broda. Posadi su se veoma dopali kolači sa Venere i zamolili su me da kad sledeći put dođem uzmem recept za kolače.

Bređno smo sleteli na zemlju, gde su nas očekivali mnogi naučnici. Ispričao sam sve što sam video i doživio na planeti Veneri, na kojoj, po mom otkriću, ima života baš kao i na Zemlji.

Posle nekoliko dana odmor na sunčanoj Floridi, koja posada i ja smo dobili hitan poziv, da ispitate da li ima života na planeti koja se zove Saturn.

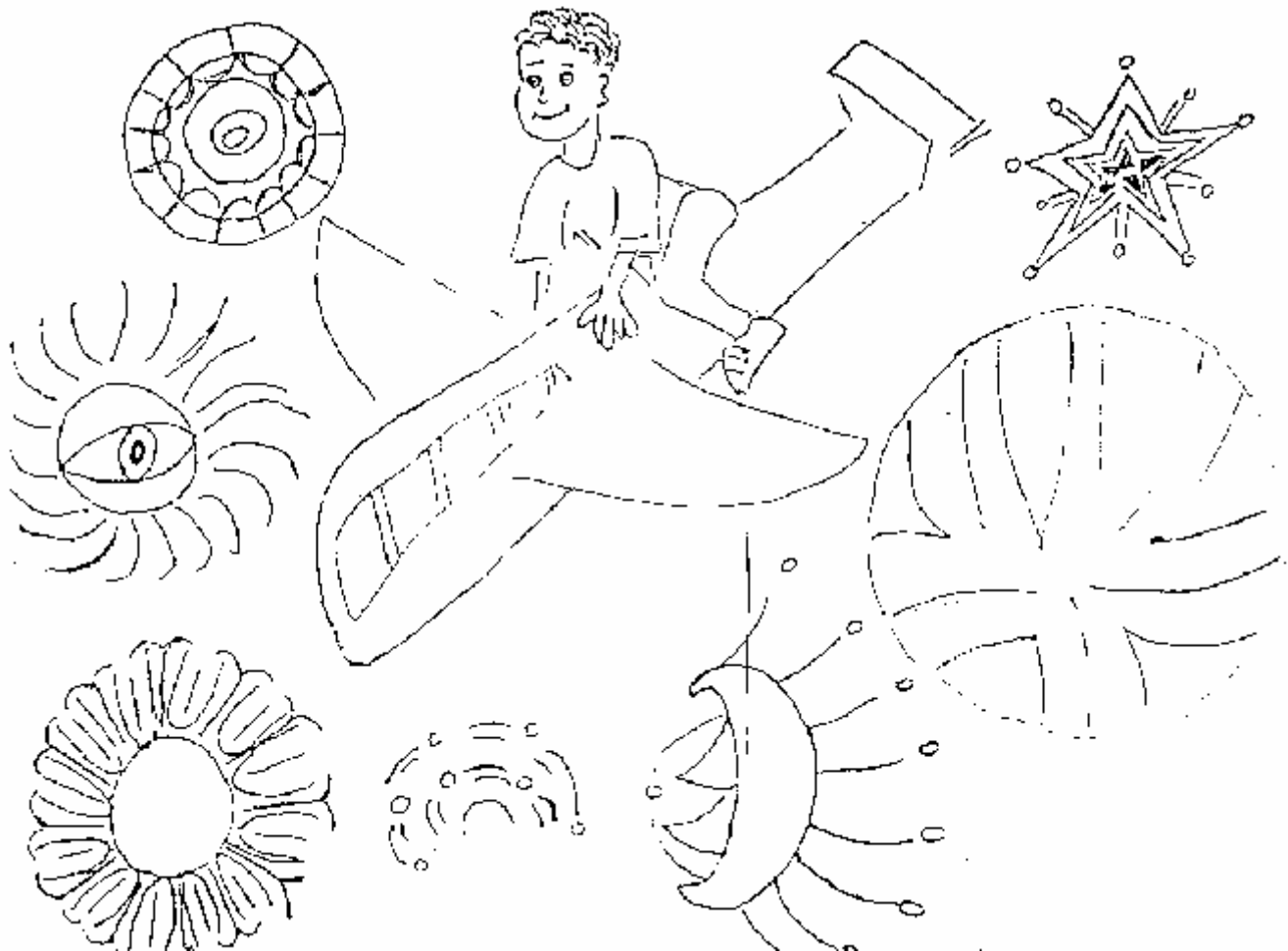
Spakovali smo stvari i prvim avionom došli na odredište sa kojeg bi trebalo da polučimo na Saturn. Dok smo leteli, prošli smo pored dva planete - Mars i Jupiter, i na'zad stigli do Saturna. Kao i uvek, ja sam prvi zakoračio na planetu. Saturnova kora je bila zaleđena, a ja sam lebdelo, baš kao i na lešacu, na kore nema života. Ustanovivši da na Saturnu nema života, vratio sam se na brod i opet spustio na Zemlju, sa svojom posadom: Konradom, Dragoslavom, Milanom i Goranom, a'ko su nas čekali roditelji.

Ova dva putovanja su sa o mašta mene i koji veoma mašlovitih drugova, Dragoslava, Konrada i Milana koji smo sve ovo snislili. Ali nikad se ne zna, možda se ove naše maštanje i obistini.

MILOS ĐORĐEVIĆ, uš. IV raz.

PO J JOKINI

(Rad nagradjen I nagradom na školskom literarnom konkursu na temu: "DEČA NA KALJINA MAŠTE")

#

A P R I L S K I S N E G

♡

April je, ~~✱~~
mesec radosti i šale,
za velike i male. ♡

Svuda bruji televizija
da će pasti aprilski snegovi,
da će nabeleti krovovi i bregovi.

To niko nije verovao,
ne veruje ni sad,
ali sneg je pio,
jer je bio suš. ✱

Počelo je proleće,
lista drveće,
trava raste,
i cveta cveće.

Sve iz zemlje klija,
sve iz zemlje raste,
došle su nam vode,
a za njima i laste.

Ali, zaista
jednog jutra beše pio sneg,
zabelela je livada,
zabelela je brava.

✱
Sneg se hvali,
nisam više mali,
i ovo nije aprilska šala,
moja mama hladnoća
raste velika, a ne mala. ✱

Hladnoća snegova mama,
ja sam hladna, aprilska dama.
Na to će sneg hladnoću sin
je sam mnogo fin.
A njegova mama kaže:
"moj sin uopšte ne luže".

I tako oni putuju,
ovim smrznutim putem,
sinut će jednom sunce,
ogrnut će prirodu
sunčanim kaputem. ✱

Kada pođe naspakće,
ko što ide rak,
spustiće se mrak.

A ujutru kada sunce sine, ♡
kad se javi iz visine
kada proviri iz plavog neba,
sneg i hladnoća
otići će gde treba. ✱

#

STANIČIĆ MARIJA, uč. IV raz.
RO Đ ORČAVCU

♡

#

A P R I L S K A P E S M A

Devojčica je sun,
rasla nam gde rastu mravi i zebre
i vetrovi razvigorci.

Dvoriste je noje bilo
pored białe reke,
gde su u njemu često
navraćali lisice i zeka.

Devojčica je san, rasla sam
gde se u gusnoj travi,
povazan igraju žmurke
skakavci i mravi.

I sad kad dobijem
pieno od zelenog Aprila,
poželim da se vratim
gde sam u detinjstvu bila.

IVANOVIĆ BAŠA, uč. V₂ raz.
ODŠ "SLAVKO ZLATAK VIŠ"

Z A L A Z A K S U N C A

Kad zalazak sunca krene
li se pitaš šta da radiš,
gde da skitaš?

Da li da iđeš kod sestric,
ili možda brata,
ali sve to padne u vodu
jer te ne pušta tata.

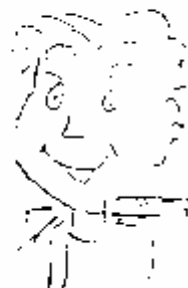
Razmišljaš, kako da se snalažeš
i rešenje problema nađeš,
al ipak nećeš da se mešaš,
rešbeš ni niš.

IVANOVIĆ MILOŠ, uč. V₂ raz.
ODŠ "SLAVKO ZLATAK VIŠ"

S A Č A I K A K O S E R A S T A J U

Dječino smo duje bili
govati i zube liti,
porezali se za Sanjamo,
a sad se rastajemo.

Do će rođa da se panje,
na dujove i jsernje,
koga li sada volje,
samoznati ako žole.

IVANOVIĆ MILOŠ, uč. VI₂ raz.
ODŠ "SLAVKO ZLATAK VIŠ"

Ž E L J A

Šitne kapi kiše kvasile su Violetlinu plavu kosu. Teška borba za njome slaba ramena, sada joj je bila laka k'parce. U njenoj mlenoj glavi rojile su se crne misli. Dve kropsne gorke suze otkirnuše se iz njenih plavih očiju. "Da li će mama ostati živa?". Njena mala ručice grčavito su stiskale poklon za majku. Bila je sva mokra, ali pomisao da će zateći majku kod kuće ulivala joj je novu snagu. Blato se lepilo za njene žute cipela. "Ozdravila je, znam da je ozdravila!", šaputala je u sebi. Priz se polako spuštao. Kiša je prestala. Prva sv-ula nahirala su se u nepoznatom gradu gde su pre nekoliko meseci odvezli njenu majku u bolnicu. Ugledala je svetlost u svojoj kući. Ispred kuće stajala je baka uvijek u stari ogrtač. Njene staračke oči gledale su u put kojim je trebalo da stigne njene unuka. Kad je ugledala onako pokušala, pritrčala joj je i uzela torbu. Violeta je ugledala u bakinim očins dve suze. "Beko, je li živa!". Živa je, živa", zlato moje, eno te čeka.

RADMILO ANĐELIJEVIĆ
(svršeni učenik naše škole)

Ž E L J A

Želje su satkane od bisera i paučine,
pune nekog čudesnog nemira,
neke su male ko latice cveta,
druge se pružaju beskrajem svemira.

Neki bi hteli dragulje i zlato,
sreću na ljubavi, lepotu i slavu,
ja imam samo jednu malu želju
veliku ko svetar, ipak tako malu.

Ja želim jase i više od svega,
i to uvek onde kad ostane sama,
samo jedan put i prelepi dodir
vrelin, nežnih i punih usna.

Poljubac bi bio stvarno čudo,
na istoku bi se razmislila zora,
nek zvezde izmaknu svu želju
zastanu, a ipak veću i bol mora.

Učenik škole osnovne, uč. VII. raz.
JOS. BELAVAC Zlatko VI

1 0 2

Čet' je rade moj drag Lada
Jedna duga črna stena,
A po steni mila ko trava
Kole, korvili i druge stvari.

U dušni takvoj noči evano,
A dovoljno samo i više tiško.
To pravilo i za kole važi,
ako su u kveru red sa i garuči.

Samo ispravljen auto
u promet može,
kazna su velike
ne mogu biti strože.

ISLAVIĆ MILICA, ul. VIII/2
OŠ "MILICA ZILBERBERG"

MOJE PSITO

Imam jedno psito,
po imenu Teri,
mnogi ka ne vo sa,
al' se noćoj je mari.

to nije ni žudo
što od njega beže
per arguman Lada
nije što mu vrat staze.

Mo koleno štene
su odna crnil
tako žoro Laja
da i se presran.

Al' Terija volim
to dobrozato malo kuše
i ne dam ga nikom,
ama baš nikom,
na mu uši vuše.

KOŠTIĆ NEJANA, ul. V/1
OŠ "ISLAVIĆ ZILBERBERG"

IMA ISTINE, IMA VEČNOSTI

Šta je to istina i da li ona postoji? Ima li zaista večnosti? Ostajem zbunjena, bez odgovora. Ipak je ovo preobimno i preteško breme za ograničene prostore moje nedozrele svesti. Znam samo da treba pokušati. I lošim.

Istina je, kažu jedina, često spora, ali ipak stiže. Roman dubokih razloga i dokaza da ne verujem ovoj ili sličnim definicijama, pogotovu ako su iz usta ili pera obrazovani ljudi. Ali ... zašto ako je ona jedina ne važi za sve podjednako? Zašto je istina po meni neistina za druge? Istina je da su dve i dva četiri - dokazuju suprotno. Istina je da ja volim, muzim, razumem, osećam, a pripisuju mi se neistina, čak i laž. Uže nas da smo postali od razjuna-še li je to istina? Zar da verujem u bolje sutra ako budem takva, takva i takva. Gluposti. Istina se ne uči i ne dokazuje. Ona se oseća i zove. Njoj se spreći. Istina je apstraktna zvezda vodilja, nepregledno prostranstvo svemira, bog. Postoji, a nema je, svuda je, a opet nigde. Zbog svoje tajanstvenosti i nestvarnosti traže je samo osobe-njaci. I možda je ona jedina, ali sigurno nije spora, već smo spori mi na našem putu k njoj. A ako su to još učenici ljudi, šta reći za običan narod, za bedno okruženje, kad će oni stići, kad, kad... Ja ću je ipak potražiti, iz radoznalosti, inata ili ... naći ću razlog. I pitanje večnosti mi unosi nemir. Zar ima stvarno, nečeg večnog. Ljudi nisu, ideje takofe, teorije, stvari, priroda, carstvo i vladari. Sta je onda: mostovi, egipatske piramidi, don okeana ...? Ne, ne. Sve je to prolazno, traje duže ili kraće. A ako ipak ima večnosti i večnoga onda je to u stalnim promenama bića i stvari. Andrić je u svom romanu Na crini ćuprija dao dobar deo od govora na postavljeno pitanje mog zadatka u smislu "sve je prolazno samo je promena trajna", što znači da je samo ona večna.

Tema ovakvog značaja ne obaraduje se za jedan čas školski, ni dan, ni godinu. To traje decenijama, čitavog života i duže.

MARIJA STOJANOVIC, uš.VIII. raz.
GOŠ "SLAVKO BLAGOVIĆ"

Z A M I Š L J E N I I N T E R V J U

Nedavno smo junaka serije "Beverli Hills" Brajana Ostina Grina, poznatijeg kao Dejvida Silvera, posetile.

Relele smo se za školace našeg lista "Polac" saznano nešto više o njemu, pa smo zato zele na prvi svion za severni Holivud. I evo kako je izgledao naš intervju sa njim:

A.S.: Kako si ?

Dejvid: Odlično, kao i uvek.

A.S.: Šta radiš u slobodno vreme?

Dejvid: Gledam horor filmove.

A.S.: Svagada? Koji je tvoj omiljeni film?

Dejvid: Ulica strana. Verovali ili ne gledao sam ga ravno četrnaest puta.

A.S.: Da li voliš da izlaziš?

Dejvid: Kao što sam vam rekao svo svoje slobodno vreme provodim ispred TV-a.

A.S.: Ti si sada na glazu. Da li to znači da išš nego devojaka?

Dejvid: (smaje se) Ne, ne mora da znači. Trenutno nemam devojku ali zato imam kućne ljubimce.

A.S.: Izlaziš sa kućnim ljubimcima?

Dejvid: (smak) Vodi ti njih.

A.S.: Šalile smo se. Koje kućne ljubimce imaš?

Dejvid: Pašca, Džina i ona Tiko.

A.S.: Da li rđine u svojoj školi isto kao u šk li Beverli Hills?

Dejvid: Ostavio sam svoju školu zato što nemam vremena. Idem u privatni kolu.

A.S.: Koš ti vreme na kolu?

Dejvid: Funk posleva Vama i Vašim čitaocima.

Pripremile:

STEVANOVIĆ ALEKSA, BERA I MILIĆ VERA, ŽILJE

učenice OŠ "S. AVRA" Zlatibor, ŽILJE

DEVE NAJODVLAJKIJI IITAKA ZA SVOU

1. Obćavaš da se nećeš naljutiti ako te nešto pitam?
2. Izvin', ali inač li neke stvari...like podataka kojim bi potkrepio to što tvoriš?
3. Šamaj mi reći da veruješ u to što si rekao?
4. Še ti je onako sa humor?
5. Jesi li ne tako šakto?
6. Šta sad nije u redu?
7. Spavao si?
8. Čak i ti novac za to?
9. Kad ćeš još jednom se oprostati?

SAZNAJ POKRETI I IZKAZIJA ANTONOVIC
LŠerice VIII, raz. SOŠ "OLIVKO STANOVIC"

A E K I I S U . . .

1. Lako je biti iskren kada se ne mora reći o a istina. (ALEXANDER TAGOR)
2. Okrivanje je izvanredno, ako se može ipak učini ono što treba učiniti. (BERNARD BERT)
3. Zadovoljan sam i kada mi ne kažu hvala, jer to znači da sam ispunio svoju dužnost i ništa više. (HOWARD PILBING)
4. Istina nikada nije utorna. (MARKS)
5. Pamelan čovek može se prepoznati po svojim pitanjima, a ne po odgovorima. (DE LUIS)
6. Sposobnost je vrata strana koji u sebi ima noćnog plemenitog. (WEBER)
7. Kako si ženu posedovala moć kada muškarci ne bi bili sučevni. (ESKIBAR)
8. Nismo odgovorni samo za ono što činimo, već i za ono što ne činimo. (MOLIER)
9. Nonda postoji ljubav na prvi pogled, ali ne i prijateljstvo. (ZACHARIAS)
10. Pamelan može biti samo dobar čovek. (ALEXANDER)
11. Niže teško postati otac, ali je teško biti otac. (PASCAL)
12. I satnica nas može utešiti, kao što nas može i onesposobiti. (PASCAL)
13. Ne možeš saopć žali, čini svoj laž. uslugu. (LŠ)
14. Samo dok osećamo, inako čast je o nekoj stvari govorimo. (GELF)
15. Sećanja su uvek na službi svu. (ALVAKCI)
16. Ne svaki čovek lepšeg preletavanja na onaj u zavisnosti. (LA BRUJER)
17. Učenje je kao veštanje uz reku, čim se stane, vreće se unazad. (BRIE)
18. Im dobro zapovednik gluposti kao što ima i vrlo vaspitanih glupaka. (ŠAK-SH)
19. Vasključuje pažnju onaj ko istražuje ono što može. (SOPHOCLE)

MOJA MAMA U MISLIMA

Ja najviše volim svoju mamu. Ona je bila učiteljica, radila je u ovoj školi.

Kada je bolela s obolala uvek bi me pamilovala i čuo bi glasom reći: "Lepo to je".

Tako malen misao mi vidim da se svim da se volim⁸⁸ mamu i da se mi oduzeti nešto ne bi lije što sam imao. Uvek se bi govori oprać pupu jku koji se bio mi je na ruci, i na vrtanje uva. Iako je nekoliko godina, ali me stalno osjeti miris pupoljke.

I zato ću sam odrašten biti kao moja mama učitelj, i imaću svoju mamu u mislima.

BRAT VIO STAVKO, ul. 17 m

POŠTA BEOGRAD

POŠTA BEOGRAD

Lep je sunčan dan. Vrućina me sprečila da izem pupoljke. Da bih suzbila dosadu, uzela sam najnoviji broj novica koje je tata predložio stavio na sto. Stranica pod nazivom "Kletina da se dopisujem" privukla me je pažnju. Odložila sam se na pišem na adresu: Emilija Zvezdanović, ul. "Ivo Lola Ribar" br. 10, Kragujevac.

Moje pismo izgledalo je ovako:

Draga Emilija,

Zovem se Nataša, imam dvanaest godina i živim u Beogradu, sama kraj Leskovca. Učenica sam od "Miroslava Alajkovića" u Kirosevu, sa srce potpisana. Moj hobi je sakupljanje cvetova i insekti. Navijan za Crven. Zvezdu, a moj omiljeni sportista, nezavisno od toga je Marko Van Basten. Volim da igram košarku i tenis. Uvažavam matematiku i nastavnicu koje mi je predaje, Milunom Stanković. Uživam zabavni muziku, pevača Džoka sa sčovića, pevačicu Miju Nikolić, i grupu "Tom Dick. Kada imam više vremena nego obično, volim da pišem svoje. Retko kada izlazi, ali volim druženje. Ako ikad dolaz kod mene, upoznaš me sa svojim roditelje, brato Jovana i osaka potpisu, dirmi prešale planine Kukavice i sve bliži mi novonastaloj zala.

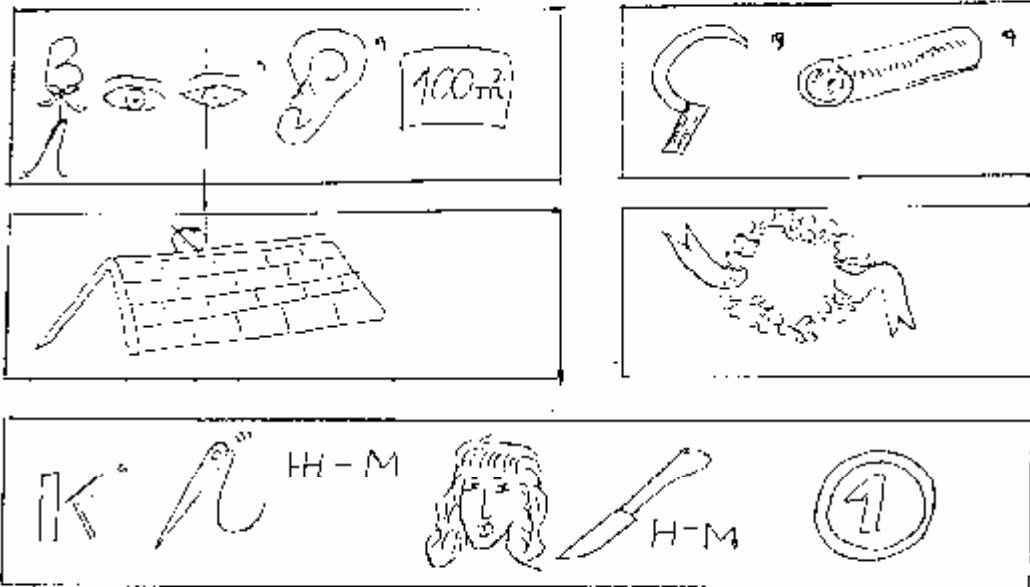
Uvek mi zavoliš sa sebe. Ljubi mi.

M a m a

Na koverti sam napisala svoju adresu i spustila je u poštansko sanduče, da što pre stigne.

NATAŠA STAVKOVIĆ, ul. 17 m.
POS "STAVKO ELAŠA VIO"

187
188

	1	2	3	4		7	8	9
1	P	A	S			S	7	C
2	A	V	A	C	5	S	7	h
3	i	A		h		7	A	R
	4	U	R			Q	R	A
		5	B	7		P	A	
	6	U	J	A	h	C		
7	T	A	A	A		A		R
8	Y	K	R	A		R		A
9	A	T				R	A	M

USLOVJE

1. Iznos u žetu-odstotak;
2. Omera posuda-istoglasno iz rupe;
3. autobuska Savileva-odnosni učeniči u učeniči;
4. dva lista slova-ime Julijana (skraćeno);
5. 112 slova abuke-26112 slova abuke;
6. snobizma-jezičnik mera za znanje;

7. čovek u podneblju polinoma-1021 slovo abuke
8. reka i planina kod nas-skrabeno ime Škoplja;
9. lična znamenica-okvir za slova;

VOĐAVNO

1. verna domaća životinja-prosifren broj;
2. selari sloven- mesto stanovanja;
3. pokorna radnica ženskog roda-poljoprivrednik;
4. pobraćerica za šamom republiku-odnos starosti na licu (tj. znak starosti);
5. urvik-autobusna stanica;
6. veran-ovlašćena nota;
7. žensko sopsko ime upiši k r;
8. ime pavađice Ivković-ono što ira u puni (u jednini);
9. konji u narodnim pesmama (u dvojini)-bez išti-je porodi;

UKRŠENICU PREPUNIL:

SLAV. PAVLOVIĆ I ALEXANDRA SPUMAN / učenicice VIII₁ razreda
 OŠ "SLAVAN ZLATIBOR"

T R E B A R E Č I . . .

Ove godine, na inicijativu direktora škole, "Đodor Argelevski" iz Bitolja, obnovljena je pozivnica na posetu povodom proslave njihovog Dana škole. Izgledno uspešnu saradnju sa ovom stranim školom, prekinule su političke prilike u zemlji. No, po svaku sudeći, profesija kojom se bavimo, i pre svega ljudsko osećanje, još jednom su prevazišli lične i političke interese. Školu "Đodor Argelevski" posetila je naša četvoročlana delegacija na čelu sa direktorom škole Radovanom Gocićem i kao što smo i očekivali, nose prelepe utiske. Već, 28. ovog meseca očekujemo delegaciju njihove škole, koju smo, razume se, urečno pozvali. Diće nam čast i zadovoljstvo.

TOMISLAV APOSTOLOVIĆ, profesor

REDAKCIJSKI ODBOR

Tehnička obrada:

STANKO LILO, V. RAVNJA

Lektor:

MARIJA STOJANOVIĆ, uč.VIII₁ razreda

Korektor:

MARIJA STOJANOVIĆ, uč.VIII₁ razreda

Odgovorni urednik:

TOMISLAV APOSTOLOVIĆ, V. RAVNJA